

Embedsmænd skal vurdere sag for sag, hvor tilknytningen er størst. Og det for statsborgere! Er det anstændig lovgivning?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Vi har i Det Konservative Folkeparti lagt meget stor vægt på, at lovgivningen blev strammet på en tilstrækkelig, men også anstændig måde. Og vi mener, at de stramninger, der blev gennemført i foråret, er udtryk for denne balance.

Det ændrer ikke ved, at det er vanskeligt. Men helt overordnet er det nødvendigt, at vi prøver at styre tilgangen af fremmede til vores land på en måde, som sikrer, at vi også er i stand til at håndtere dem, når de er her, og behandle dem ordentligt, når de er her. Derfor har vi fra konservativ side lagt stor vægt på at ophæve retskravet på familiesammenføringer og erstatte det af et individuelt skøn, vedrørende hvor tilknytningen er størst.

Kl. 16.00

Præcis det eksempel, som fru Marianne Jelved nævner her, kan give anledning til problemer. Det er vi opmærksomme på. Det er integrationsministeren også opmærksom på. Og der er tidligere blevet givet tilsagn om, at man specifikt vil se på udviklingen af den lovændring, der her tales om.

Vi har været nødt til at stramme op. Vi har allerede set positive effekter af det, og vi mener helt overordnet, at det er en afgørende forudsætning for, at vi kan holde det danske samfund nogenlunde homogent og give de udlændinge, der er her, en ordentlig behandling.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg taler udelukkende om danske statsborgere. Det vil jeg gerne understrege. Og det er dér, det helt nye er ved denne stramning.

Vi appellerer til de unge mennesker om at rejse ud internationalt som et led i deres uddannelse. Forleden dag var der i Politiken et indlæg om en sådan ung pige, der havde uddannet sig i Australien i par år, som desværre, ulykkeligvis, forelskede sig i en australier, og som ikke kan komme hjem til Danmark med sin elskede. Hun er dansk statsborger. Hun har fulgt partiernes opfordring om at uddanne sig internationalt. Er det anstændigt?

Det hjælper ikke noget, at integrationsministeren vil følge det. Jeg taler om lovgivning, der er vedtaget med et flertal i det danske Folketing.

Jeg har altid haft den opfattelse, at statsborgerskabet var et helle, uanset hvad der skete i verden, kunne jeg komme hjem. Sådan er det ikke længere. Er det anstændigt?

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Som statsborger kan man komme hjem til Danmark. Sådan er det. Det er der ikke ændret på. Det, der er afgørende her, er, om man kan få sin udenlandske kone eller mand med. Og der har vi altså vurderet, at der er behov for, at man vurderer individuelt, om der er tale om, at man har størst tilknytning til Danmark eller til det land, man nu engang opholder sig i ude i verden.

Vi har villet afskaffe det automatiske princip om familiesammenføring. Det har vi, fordi vi var nødt til at stramme op på tilgangen til landet. Og jeg kan kun bekræfte over for fru Marianne Jelved, at vi vil følge virkningen af lovgivningen meget nøje. Vi mener, at vi har fundet et anstændigt og afbalanceret snit i de opstramninger, der blev gennemført i foråret, men det ændrer ikke ved, at vi hele tiden vil have øjne og ører åbne for eventuelle urimelige virkninger.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Holger K. Nielsen (SF):

Mens vi diskuterer de danske problemer i dag, er USA langt henne i forberedelserne til en krig imod Irak. Alt tyder på, at George W. Bush har besluttet sig. Der skal føres krig, og det er ligegyldigt, om der sikres et nyt FN-mandat.

Irakkrigen er premieren på den nye amerikanske militærdoktrin, ifølge hvilken USA tilskriver sig ret til at intervenere når som helst og hvor som helst i verden, hvis det opfattes som nødvendigt for at varetage amerikanske interesser. Folkeretten og FN er i den forbindelse en ligegyldig detalje. Så vidt er det kommet, især med den amerikanske magtfuldkommenhed, at FN stille og roligt er ved at blive kørt ud på et sidespor, stille og roligt er ved at miste enhver legitimitet.

Irakkrigen hævdes at være nødvendig for at bekæmpe terrorismen. Men der er ingen påviselig sammenhæng mellem Saddam Husseins terrorregime – og det er et terrorregime – og den internationale terrorisme, herunder Al-Qaeda-netværket. Tony Blair forsøgte i sidste uge at fremlægge beviser for, at Irak er til fare for ver-